

Київ шукає 400 дворників

Петро ЗУБЕНКО

За даними столичної служби зайнятості та кадрових агентств, найзатребуванішою у столиці залишається професія дворника. «Людину з мітлою» чекають всюди – у школах, лікарнях, банках. А в ЖЕКах «гуляє» майже половина робочих місць дворників.

У комунальному підприємстві «Керуюча компанія з обслуговування житлового фонду Солом'янського району міста Києва» повідомили: розрахункова кількість дворників у ЖЕКах району становить 880, а фактично їх лише 406.

Причина банальна – нелегка, неprestижна праця в сукупності з низьким рівнем оплати. Наприклад, щоб заробити «мінімальні» 3200 грн дворнику потрібно виконати щоденну норму – прибрати понад 3100 «квадратів» умовної території. Умовної тому, що до кожного виду (сходи, газони, доріжки та ін.) застосовується свій коефіцієнт. У цю суму закладені тарифна ставка, премія та доплата за інтенсивність праці.

Якщо людина хоче заробити більше, вона може взяти дві норми і розраховувати тоді на 6 тисяч гривень, – каже голова первинної профспілкової організації КП Людмила Оніщенко. – Освоїти більший обсяг робіт не дозволяють ані можливості людського організму, ані контролюючі органи, які пильно стежать за дотриманням законодавства про працю.

У нових будинках, де створено ОСББ, оплата праці дворників залежить від фінансових можливостей об'єднання. Причому в кожному ОСББ діє свій тариф на послуги з обслуговування будинків та прибудинкової території. Але враховуючи той факт, що в нових будинках, де створюються об'єднання, живуть здебільшого люди небідні, то й дворникам у таких організаціях перепадає більше. Скажімо, якщо в ОСББ залишається більше прибутку, там можуть найняти дворника і за 10 тис. грн. Зрозуміло, за кожне таке «тепле» місце точиться неабияка конкуренція.

Іншим про подібне поки що доводиться лише мріяти. Столична влада нещодавно пообіцяла: одними з небагатьох, хто не залишиться в наклді від наступного дворазового зростання розміру квартплати, будуть дворники. На них чекає підвищення зарплати аж до 9 тисяч гривень. У ЖЕКах цій новині зраділи, бо тепер з'явиться більше бажаючих узяти до рук мітлу та лопату, хоча й не скрізь у неї повірили. Мовляв, де влада знайде ресурс для підвищення заробітної плати?

Раніше своєрідною «цукеркою» для дворників була гарантована можливість отримати спочатку службове житло, а згодом, після десяти років роботи, – і власну квартиру. Це й обумовлювало контингент працівників – переважно жителів пристойних міст, сіл і селищ. Зазвичай кияни у дворники не поспішали.

Відтоді чимало змінилося. Норми в законодавстві щодо першочергового забезпечення житлом дворників залишилася. А квартири закінчилися. Вже кілька років поспіль забудовники не «діляться» з містом певним відсотком квартир у новобудовах. «Безгоспних» помешкань на вторинному ринку теж не залишилося. Кілька років столичні дворники взагалі сиділи на «голодному» пайку...

До традиції вручати дворникам ордери на квартири на свято пра-

Фото Павло ПАШЕНКА

цівників житлово-комунального господарства повернулися згодом, коли мером Києва став Віталій Кличко. Торік ордери видали 30 щасливчикам, цього року навіть більше – 40. Звичайно, можна дорікати, що це лише краплина в морі. Що під поняття «житло» іноді потрапляють навіть не «комуналки» і не кімнати в гуртожитках – побутові приміщення, які мешканцям потім самотужки доводиться доводити до прийняттого вигляду. Але люди й цьому дуже раді.

– За найскромнішими підрахунками, у черзі на службове житло в

Києві перебуває до півтори тисячі дворників, – каже заступник голови Київської міської профспілки працівників житлово-комунального господарства та сфери послуг Тамара Костюк. – Програми муніципального житла для дворників мають діяти завжди, бо якщо не стане цих, образно кажучи, санітарів наших дворів та вулиць, Київ потоне у смітті. Раніше були загальноміські програми: 50 на 50; 70 на 30, сьогодні вони заморожені. Приємно, що в міській адміністрації нас розуміють, підтримують по можливості. Мер каже: треба якось зацікавити цих людей, мотивувати їх роботу.

Часто можна чути, як батьки повчають своє малолітнє чадо: будеш погано вчитися, виростеш – станеш дворником. Насправді, стереотип дещо застарів: дворниками працюють і колишні вчителі, й інженери, люди з вищою освітою. Про таких іноді кажуть: дипломовані дворники. У кожного були свої вагомні причини змінити тепле і затишне місце на нелегку фізичну працю. Є навіть цілі династії дворників. Як, наприклад, робітниця з комплексного прибирання ЖЕК-901, що у Солом'янському районі, Наталія Книшук та її донька Олена. Отримали службову однокімнатну квартиру, тепер чекають розширення, бо донька вже одружилася. У комунальному підприємстві їх характеризують як сумлінних і порядних працівників.

до речі

Столичним дворникам – 300 років

Історики стверджують, що перші дворники на київських вулицях та у дворах з'явилися наприкінці XVII – початку XVIII ст. До Жовтневої революції 1917 року і в перші десятиліття радянської влади функції дворників, окрім прибирання, включали в себе сучасні обов'язки паспортиста, консьєржа і навіть добровільного помічника правоохоронця – дружинника. В процесі «еволюції» дворників сивого дідугана з довжелезною бородою змінила жінка у помаранчевому жилеті. Цікаво, що за 300 років мало змінився й реманент дворників: мітли, лопати, совки, відра, граблі, сокири, лом, вила.

ОПИТУВАННЯ «ВК»

Чи пішли б ви працювати дворником?

Богдан, студент КНУБА, майбутній інженер:

– Напевне, так, якби не було іншого виходу. Бачив, як люди працюють, і, повірте, в цьому немає нічого поганого. Так, зарплата мала, але все ж таки це робота. Якщо немає що їсти або вдягти, то це вихід. Та все ж розраховую працювати за фахом, отримувати 7-8 тисяч гривень, як для початку.

Андрій, організатор фестивалів:

– Складні обставини бувають в житті у кожної людини. Але є достатньо фантазії і вміння, щоб не йти у дворники. Не тому, що це погано, а швидше, тому, що завжди можна знайти цікавішу і набагато кориснішу справу. Хоча в наш час безліч людей змушені заробляти на хліб не за спеціальністю. Кожен сам шукає можливість вижити.

Людмила Іванівна, пенсіонерка, продавець квітів:

– Не пішла б у дворники нізащо! Важко дуже, а я нездужаю, сил немає. До виходу на пенсію працювала лаборантом на маслозаводі. Пенсії не вистачає, от і доводиться приторговувати.

Михайло Дмитрович, водій:

– Я за кермом майже 40 років. Але, якби дуже притисло життя, пішов би працювати дворником. Раніше їм давали квартири – треба було десять років відпрацювати, зараз, на жаль, цього немає. А без праці дворника не можна обійтись.

Світлана, приватний підприємець:

– Могла б! У мене маленька дитина, треба її виховувати. Не знаю, як далі все складеться. Можна працювати ким завгодно, головне – залишатися людиною. Моя мама пройшла крізь терни – вона тридцять років тому приїхала в Київ, працювала і дворником, і на заводі. Для мене вона – приклад. І якщо на моє життя випадує важкі випробування, я теж піду її шляхом.

Володимир, телеоператор:

– Я належу до старшого покоління, яке вже нічим не залякаєш. Якщо життя примусить, ми здатні на все. Гадаю, і третина нашої молоді, а може навіть більше, теж не цурається фізичної праці. Усе залежить від конкретної людини, від її виховання.

Опитування провели
**Петро ЗУБЕНКО,
Борис КОРПУСЕНКО (фото)**

SOS! РЯТУЙТЕ

Ботанічний сад підтоплюють нечистоти

У Національному ботанічному саду імені Гришка не дуже приємно пахне. А керівництво не може знайти вихід із ситуації, що виникла через несанкціоновані підключення до місцевої каналізаційної насосної станції і мережі інших об'єктів.

У 1975 році Національна академія наук побудувала для свого ботанічного саду насосну станцію, яка справно перекачувала відходи у каналізаційну мережу. Через п'ять років до неї практично самовільно підключилася місцева середня школа №5.

– Ми домовлялися з управлінням освіти Печерської райдержадміністрації про відшкодування витрат за перекачування нечистот, але там нам відмовили, послаючись на те, що для цього потрібен акт виконаних робіт, – пояснює головний інженер НБС Олександр Бекаревич. – А ми не маємо права його видавати. Тож школа й досі благополуч-

но користується послугами станції, майже на третину збільшивши навантаження на неї, і заборгувавши нам за перекачування приблизно 400 тисяч гривень. Крім того, до нас підключилося з півотні приватних

забудовників та інших споживачів, із яких лише з півтора десятка уклали договір на відшкодування витрат, а решта зливає нечистоти безкоштовно...

Така ситуація призводить до поламак насосів станції, які просто не витримують навантаження – зараз із трьох працює лише один. Нечистоти розливаються і на вулиці Тимірязевській, де забита каналізаційна мережа. Вони також потрапляють у ставок, з якого витікають у Буслівський струмок, а з нього – у Дніпро.

Нещодавно представники «Київводоканалу» вивчили ситуацію на місці, зокрема, хто незаконно підключився до насосної станції та каналізаційної мережі. При цьому вони «відхрещувалися», що ці мережі, зокрема на вулиці Дубінській, на їх баланс не знаходяться. Виходить, що в центрі міста є «нічийні» стоки для нечистот?

Микола ПАЦЕРА